

22. března – 4. neděle postní

Na počátku lidských dějin stojí zkušenost s lidskou zradou navzdory Boží důvěře. Říkáme tomu „vyhnání z ráje“. Jsem v pokušení říci, že jsme z ráje vyhnáni nebyli. Že jsme z něj vlastně nikdy neodešli. Jen jsme ho přestali vidět. Člověk na počátku zavřel oči před Boží láskou – a proto uviděl svou nahotu. Ale ztratil schopnost vidět Boha tváří v tvář... Pořád žijeme v ráji – jen ho nedokážeme vidět; anebo co hůř: nechceme. Otcové křesťanského starověku nazývali křest „fótismos“, tedy „osvícení“. Potřebujeme světlo. Potřebujeme vidět. A křest nám tuto schopnost dává. Křest – to je prohlédnutí, prozření. Učíme se vidět Boží dílo, Boží stopy, Boží přítomnost ve všem, co nás obklopuje. Protože nebe je tam, kde je Bůh, a ne naopak. Učíme se vidět Boží obraz v každém člověku, protože k jeho podobě byl stvořen každý z nás. učíme se vidět Syna člověka, protože on přišel na svět, aby ti, kdo nevidí, viděli. Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha. Papež František k tomu píše: „Čisté srdce je prosté, ryzí srdce bez přetvářky, srdce, které umí milovat. Čisté srdce je srdce upřímné. Když srdce miluje Boha a bližního, a je to jeho pravý úmysl, nikoli prázdná slova, pak je toto srdce čisté a může vidět Boha. Uchovat srdce čisté ode všeho, co špiní lásku, je svatost.“

23. března – pondělí po 4. neděli postní

Plesání, jásot a radost slibuje Pán ústy proroka Izaiáše. Jak je to odlišné ode všech chmurných předpovědí konce světa! Proč si libovat v katastrofách? Proč se navzájem strašit? Proč být tak fascinován zlem? Znamením nového stvoření je plesání, jásot a radost.

24. března – úterý po 4. neděli postní

Ten, kdo mě uzdravil, mi řekl: „Vezmi své lehátko a choď!“ Setkání s živým Bohem, setkání s uzdravující Boží mocí, setkání se spásou velmi výrazně přeskupuje hodnoty. Bůh uzdravuje nejen z tělesné, ale i duševní strnulosti. Kdo se setkal s Pánem, už ví, že nemusí otročit předpisům, protože sobota je pro člověka, a ne člověk pro sobotu.

25. března – slavnost Zvěstování Páně

Ve vstupní modlitbě dnešní bohoslužby zaznívají dosti provokativní slova: „Bože, vyznáváme, že se tvé Slovo stalo v lůně Panny Marie člověkem, tvůj Syn, náš Vykupitel, se stal jedním z nás a má účast na našem lidském životě; dej, ať i my máme účast na jeho božství.“ Cože? Nepřeslechli jsme se? Opravdu je zde řeč o naší účasti na božství? Opravdu zde jde o zbožštění člověka? Není to chyba překladu? Nedopustili se autoři liturgických modliteb věroučného omylu? Nemýlí se zde církev? Kupodivu nemýlí, jakkoli neobyčejně nám tato slova o zbožštění mohou znít. Tato otázka – jak se člověk stane účastným na božství – byla jedním z nejdůležitějších témat křesťanského starověku a na Východě je aktuální dodnes. Sám sv. Athanasius, nazývaný „otec ortodoxie“, ji formuloval stručně a šokujícím způsobem: „Bůh se stal člověkem, aby se člověk stal Bohem.“ Bůh nám „dává účast na své božské přirozenosti“ (2 Petr 1,4). Týž Duch, který sestoupil na Pannu Marii a učinil z ní Bohorodičku, každého z nás přetváří k dokonalé Boží podobě. On jediný může způsobit, abychom se my lidé stali božskými. A pro nic menšího se Bůh nestal člověkem než pro naše darované božství. Řečeno slovy dnešního evangelia: „U Boha není nic nemožného“ (Lk 1,37).

26. března – čtvrtek po 4. neděli postní

Skutky, které konám, svědčí pro mne, že mě Otec poslal, říká Pán. Také my jsme posláni: jako Otec poslal mne, tak já posílám vás, nám bylo řečeno. Co svědčí pro nás? Jaké skutky jsou za námi vidět? Stavíme zlatá telata? Nebo jsme lampami svítícími a zářícími?

27. března – pátek po 4. neděli postní

O tomhle víme, odkud je, a proto ho nemůžeme přijmout. To určitě není Mesiáš – říkali si Ježíšovi současníci. Však my víme... Však my známe... Však my máme ve všem jasno... Papež František nás varuje před iluzí, že „svými výklady můžeme veškerou víru a celé evangelium učinit dokonale pochopitelnými“. Pak snadno „absolutizujeme vlastní teorie a zavazujeme druhé, aby se podrobovali našim úsudkům“. Ale náš Bůh je Bohem překvapení.

28. března – sobota po 4. neděli postní

Hospodin zástupů zkoumá srdce i ledví, těší se prorok Jeremiáš. Chce tím říci, že Bůh zná skrznaskrz naše touhy, naše přání, naše pocity. Bodejť by je neznal – nejen proto, že je Vševědoucí. To by nás možná mohlo děsit. Ale především je zná proto, že ty nejhlubší, nejnítěnější touhy do nás vložil on sám. Právě v nich slyšíme ozvěnu Božího hlasu. Právě v nich nacházíme své životní povolání. Právě v nich se setkáváme s živým Bohem.